DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 23sten NOVEMBER 1844. No. 47.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, met hare jaarlyksche zitting in het begin der maand December e. k., eenen aanvang zullende maken, zoo worden by deze opgeroepen, alle jongelingen, welke den ouderdom van 18 jaren hebben bereikt, als mede degenen, welke uithoofde van uitlandigheid nog niet ingedeeld zyn geworden en zich thans alhier bevinden, om te verschynen vóór gemelde Commissie tegen den 2 dier maand, des voormiddags te half elf ure, ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, ten einde naar gelang hunner woonplaatsen by de onderscheidene korpsen Schuttery en Landstorm respectievelyk te worden ingedeeld.

Curaçao den 15 November 1844.

De Majoor Kommandant van de Schuttery en Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

Met toestemming van het Bestuur der kolonie.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden, als gemagtigden van den Heer *SAMUEL HOHEB* te Caracas, zullen op Dingsdag, den 3 December aanstaande, ten hunne pakhuize in de Heere Straat, op publieke veiling doen verkoopen:

EEN STUK GRONDS, genaamd *DE GOEDE HOOP*, met de daarop staande woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen alhier op Pietermaai, 3de Wyk No. 184.

Curaçao den 15 November 1844.
A. H. & J. SENIOR.

Uit het Algemeen Nieuws- en Advertentie Blad van den 24 October jl.

PARAMARIBO, 23 *Oct.* In het vierde nummer van het te *Utrecht* uitgegeven Tydschrift, getiteld: *Bydragen tot de kennis der Nederlandsche en Vreemde Kolonien*, enz., lezen wy het volgend stuk, ingezonden door den Heer G. S. DE VEER alhier:

Aan de Redactie van het Tydschrift, enz.

In het eerste nummer van dit Tydschrift is overgenomen een artikel uit de *Guiana Times*, handelende onder anderen, over de aanhouding en uitlevering door Sir THOMAS COCHRANE, aan het Gouvernement van *Suriname*, van een slavenschip *la Légère*, onder byvoeging, dat te dier zake door den Minister CANNING een' brief aan den Gouverneur dier kolonie was geschreven, houdende dankzegging voor de wyze, waarop het vaartuig met de slaven uit handen van Sir THOMAS COCHRANE waren overgenomen; doch dat de Heer CANNING zekerlyk niet wist, "dat dezelfde Gouverneur, aan welken hy eene zoo onverdiende betuiging deed, gewoonlyk zooveel "geld per hoofd ontving voor iederen slaaf, "welke op de kust geland werd, en dat "niets dien baatzuchtigen ambtenaar beter "kon gevallen dan het in zyne bevuilde "handen stellen van ladingen als die der "*Légère*, van welke hy gaarne, op gelyke "voorwaarden, zooveel zoude ontvangen "hebben als Sir THOMAS COCHRANE of eenig ander even moedig officier hem konde verschaffen."

Het nummer van de *Guiana Times*, waarin dit artikel voorkomt, is den inzender reeds vroeger onder de oogen gekomen, doch uithoofde van het absurde der beschuldiging, heeft hy het niet der moeite waardig geacht daarvan notitie te nemen; daar dit artikel echter thans in een geacht Nederlandsch tydschrift is overgenomen, is het meer dan tyd het publiek te desabuseren nopens den laster, geworpen op de nagedachtenis van een' verdienstelyk' man (vader van den inzender) die, ten grave gedaald, als eenig erfdeel aan zyne betrekkingen heeft nagelaten een' eervollen naam, die van smet en laster moet vry blyven.

De Gouverneur van *Suriname*, aan wien Sir THOMAS COCHRANE de bewuste uitlevering heeft gedaan, is wylen de Generaal Majoor A. DE VEER, die gedurende de jaren 1822–28 deze hooge functiën heeft bekleed; te dier zake is echter nimmer by denzelven een brief van den Heer CANNING ontvangen, maar de *Gaiana Times* schynt te doelen op zekeren brief, van den Heer CANNING aan Lord GRANVILLE, destyds Britschen Gezant te 'sGravenhage, luidende als volgt:

No. 23.

Mr. Secretary CANNING *to viscount* GRANVILLE.

Foreign Office, May 7, 1824.

Mylord!

I furnish Your Excellency with the copy of a Despatch dated the 16th February last, from His Majesty's Commissary Judge resident at *Surinam*, relating to the case of the French Brig la *Légère*; detained and sent in to *Surinam*, with 353 slaves on board, by Sir THOMAS COCHRANE.

Your Excellency will communicate this Despatch to the Netherlands Government expressing at the same time the gratification which is felt by Your Government at the highly honourable conduct pursued upon this occasion by the Governor of *Surinam*, in the execution of the orders of His Sovereign.

I am, etc.
(*Signed*) GEORGE CANNING.

His Excellency Viscount GRANVILLE,
&ca. &ca. &ca.

Deze brief is te vinden in de verzameling van berigten omtrent den slavenhandel, welke jaarlyks aan de Leden van het Britsche Parlement in druk worden rondgezonden (Class A, A°. 1823—24 pag. 55); dezelve is, blykens den inhoud, geschreven naar aanleiding van een rapport van den Engelschen Regter in het gemengd Geregtshof tot wering van den Slavenhandel, die, te Suriname gevestigd, ooggetuige is geweest van de geheele toedragt der zaak; zyn pligt was het te waken tegen alle inbreuken op het ten jare 1818 met Groot-Brittanje gesloten Tractaat, en bezwaarlyk laat het zich vermoeden dat deze ambtenaar zulke eervolle betuigingen zoude hebben geprovoceerd, byaldien er eenige twyfel bestond omtrent de goede trouw of eervolle bedoelingen van den Gouverneur.

De beschuldiging is trouwens absurd en in stryd met zichzelve; mogelyk zoude het geweest zyn dat de Gouverneur zich de handen liet vullen met de oogluikende toelating van clandestine invoering van slaven, maar van wien zoude hy geld ontvangen voor zoodanige slaven als die der *Légère*, welke openlyk aangehouden en uitgeleverd waren? De slavenhalers, die door de aanhouding, hun duurverworven goed verloren hadden, waren voorzeker niet geneigd, of hadden geen motief om, boven hun verlies, nog geld toe te geven; evenmin de Surinaamsche planter, die de gelegenheid verloor om slaven aan te koopen; gevolgelyk zoude die remuneratie hebben moeten komen van gouvernementswege, in welk geval echter eene overtreding ondenkbaar is, daar zoodanige belooning wettiglyk toegekend, veeleer een prikkel zoude hebben daargesteld, tot krachtdadige beteugeling van den verfoeijelyken slavenhandel.

De laster hiermede gedood zynde, is het overbodig te bewyzen dat het gouvernement geene belooning gaf voor aangehoudene Afrikaansche slaven; echter is het noodig met daadzaken aan te toonen dat een Nederlandsch ambtenaar van dien stempel, verre verheven is boven zulke vermoedens als in de *Guiana Times* voetstoots worden opgeworpen. Onmiddelyk na de uitlevering van de brik *la Légère* werd de bevelvoerder van dien bodem, PIERRE POUSSIN, en de supercarga JEAN MARIE BLED, voor het Hof van Policie en Crimineele Justitie vervolgd wegens pogingen tot overtreding van de wetten op den slavenhandel; daar het echter bleek dat dit vaartuig te *Nantes* uitgerust en van Fransche papieren voorzien was, en dat geen enkele slaaf aan land was gebragt tydens de aanhouding door Sir THOMAS COCHRANE, werd door het Hof besloten het vaartuig met de slaven, onder gewapend geleide, naar eene Fransche bezitting te sturen en aan dat Gouvernement uit te leveren. Zyner Majesteits Brik van oorlog *de Kemphaan*, gekommandeerd door den Kapt. Luitenant ter zee J. W. VAN RYN, werd met de uitvoering van deze commissie belast en verliet op den 8sten January 1824 gelyktydig met de Brik *la Légère* de reede van *Paramaribo*; doch by het afvaren van de rivier geraakte laatstgemeld vaartuig aan den grond; de beide vaartuigen lieten het anker vallen ter hoogte van de plantage *Jagtlust*; in dienzelfden nacht verschalkte men de waakzaamheid der Brik *de Kemphaan* dermate, dat de bevelvoerder POUSSIN, de Supercarga BLED en het grootste gedeelte der slaven met twee ponten van boord der *Légère* werden ontvoerd.

Daar het gerucht van dit schandelyk bedryf den volgenden morgen ter oore van den Gouverneur kwam, werd onmiddelyk

(*Vervolg op de vierde bladzyde*).

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 November 1844.

HET Koloniaal Bestuur op heden van den Heer G. Lobé, Consul Generaal der Nederlanden te Havana, mededeeling ontvangen hebbende van de navolgende besluiten, welke, ten gevolge van den op het eiland Cuba van den 4 op den 5 October jl. gewoed hebbenden orkaan, door de authoriteiten te Havana genomen en bekend gemaakt zyn, te weten:

een besluit van den 7 October 1844, waarby, *voor den tyd van zes maanden*, van dien datum afgerekend, volkomen vryheid is toegestaan, onder anderen van den invoer van:

— alle soorten van hout, pannen, enz. enz. tot het bouwen van huizen.

— mais, het daarvan vervaardigde meel, klim of sny-boonen, aardappelen en ryst — en voorts van

een besluit van den 17 October 1844, inhoudende:

"dat, alhoewel de in werking zynde koninklyke ordonnantien, het naturaliseren verbieden van vreemde vaartuigen, de werking derzelve zal blyven opgeschort en dat de eigenaren der kustvaartuigen gemagtigd worden om van buiten 'slands in derzelver plaats te stellen andere vaartuigen, welke zullen toegelaten worden, zonder eenige andere formaliteit, dan de onontbeerlyke van te doen consteren *en* het vroeger bestaan van het vaartuig, dat men door een ander laat vervangen, *en* dat hetzelve, tengevolge van den orkaan, niet meer geschikt is om dienst te doen."

Zoo wordt het vorenstaande, namens den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie ter kennis van de ingezetenen alhier gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 November 1844.

ALZOO de persoon van *BENJAMIN PENSO*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaven jongen genaamd JOSE MARTINA, zoon van MARTINA, oud 11 jaren, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 November 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer als volg is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Allexander Dogneau.	Meriam Ezra.
Victor Bellais.	Maria A. Simon.
H. Royer.	Gabriel Pinedo.
Ramon Ciaca.	

Curaçao den 22 November 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

TER verzending naar de Eilanden St. Eustatius en St. Martin en de Kolonie Suriname, per ZynerMajesteits Brik LYNX, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee Baron RENGERS, zullen er ter Koloniale Secretary alhier, brieven zakken worden opgemaakt, dewelke op morgen, Zaturdag den 23 dezer, des namiddags te 2 ure, zullen gesloten worden.

Curaçao den 22 November 1844.
De Commis, belast met de Post-directie,
C. GORSIRA.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 25 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Tien Duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *ƒ* 1000.— met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 November 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen, leverbaar aan 'sLands Magazyn, als:

meer of min 12,000 ponden Tarwe Meel, gaaf en goed, tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz.,

300 zeildoeksche Zakken, tot het transporteren van Zout, volgens model te bezigtigen op het Magazyn Meesters bureau,

100 ponden Lasyzer Spykers,
100 do. Enkelde do.
50 do. Dubbelde do.

zoo kunnen de genen, die tot de levering der gezegde artikels gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 25 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 November 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

TE KOOP
BY
C. M. GAERSTE,

MAIS geele tegen *ƒ* 1. 35. en witte tegen *ƒ* 1. 50.— by de party van niet minder dan 20 schepels, te leveren aan den waterkant van de Overzyde en de Stad.

Publieke Verkooping

op Dingsdag, den 26 dezer, van eenige kisten ligt geavarieerde *PLATTILLAS*, vóór het Pakhuis van den Heer J. A. JESURUN.
Curaçao den 22 November 1844.

*** BEVALLEN te Paramaribo, op den 18 October jl., van eene Dochter, Mevrouw BRIDGET CORNELIA VAN DER LINDE PEARSE, Echtgenoot van den Heer G. DUYCKINCK.

Curaçao den 20 November 1844.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1844.

L. K. Zondag den 3 te 5 u. 52 m. 'smergens.
N. M. Zondag den 10 te 4 u. 59 m. 'smorgens.
E. K. Zaturdag den 16 te 8 u. 53 m. 'savonds.
V. M. Zondag den 24 te 7 u. 5 m. 'savonds.

Verleden Zaturdag, den 16 dezer, is Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. W. FREUDENBERG, van Suriname binnen deze haven aangekomen. By deze gelegenheid hebben wy Surinaamsche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 5 dezer, bevattende berigten uit Europa tot medio September.

Wy hebben ook Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot het laatst van October, met berigten uit Europa tot den 12 derzelfde maand. Deze berigten bevatten weinig belangryks. Europa genoot eene volkomene rust. De koning der Franschen was naar Engeland vertrokken. Z. M. scheepte zich in te Treport op Maandag avond den 7 October en kwam den volgenden dag te Portsmouth aan. Z. M. was vergezeld van zynen zoon, den Hertog van Monpensier en den Heer Guizot. Dit koninklyk gezelschap was aan boord van het stoomschip Gomer, hetwelk vergezeld werd door verscheidene andere stoomschepen. De Gomer kwam des morgens te 9 ure te Portsmouth voor anker en werd met geestdrift door duizenden begroet. De Mayor en Corporatie van Portsmouth met de Recorder, die gekleed was met mantel en pruik, gingen aan boord om den koning te verwelkomen. Op het adres van de Corporatie heeft de koning in het Engelsch geantwoord, en naar luid van het berigt, in zeer goed Engelsch. Na den afloop van deze plegtigheid ging de Corporatie aan wal. Daarop kwamen Prins Albert en de Hertog van Wellington aan boord de Gomer en vergezelden Z. M. aan wal in eene koninklyke boot. Hier werd de koning ontvangen door den bevelvoerenden Generaal, omringd van deszelfs staf, en onder luide vreugde kreten. Eene tweede boot voerde den Heer Guizot, den Admiraal Mackau en de edellieden van het koninklyke gevolg naar de wal. Na eenige minuten toevens kwamen er rytuigen van de koningin van Engeland, welke het vorstelyk gezelschap naar het station van den spoorweg voerden. Er waren eerebogen opgerigt aan den in- en uitgang van het station met het opschrift "*Louis Philippe, welcome to England.*"

De toebereidselen aan het station waren spoedig afgeloopen. De Koning der Franschen, Prins Albert en de Hertog van Monpensier namen plaats in het prachtige nieuwe koninklyke rytuig. De Hertog van Wellington reed in zyn eigen rytuig, geplaatst op eene rol. Aan de station van Farnborough gekomen zynde, stapte het vorstelyke gezelschap uit het rytuig, en na eenige minuten toevens gingen Z. M. en het gevolg door de *state apartments*, beklommen wederom de koninklyke rytuigen en vervolgden den weg naar Windsor.

Kwartier over twee kwam het vorstelyke gezelschap op het kasteel van Windsor aan. Zoodra het koninklyke rytuig door George the Fourth gate gegaan en naar den ingang van het groote voorhof gekomen was, liep Hare Majesteit naar het rytuig om haren doorluchtigen bezoeker te ontvangen.

De ontmoeting was zeer teder, zonder formele en koude plegtigheden. Toen de koning uit het rytuig stapte, omhelsde hy Hare Majesteit en begeleide haar onder de arm naar de trap, alwaar de Hertogin van Kent zich bevond. De Hertog van Wellington, de Graaf van Aberdeen, de Graaf van Delaware, de Graaf van Liverpool en Sir Robert Peel waren ook aldaar om Z. M. te ontvangen. Z. M. herkende al dadelyk Sir Robert Peel en den Graaf van Aberdeen, die aan zyne regterhand stonden. Hy werd hierop begeleid door H. M. en Prins Albert naar de groote wenteltrap, leidende naar de voor hem bestemde vertrekken. Aan den ingang van de *Crimson drawing room* scheidde H. M. van den koning, en hy ging naar zyne private vertrekken, alleen vergezeld van zyne persoonlyke bedienden. Z. M. vertoefde slechts een korten tyd in zyne vertrekken, voegde zich wederom by H. M., waarop eene *lunch*, alleen voor het koninklyk gezelschap op

het kasteel, opgedischt werd. In den avond te 7 ure namen de gasten plaats aan het middagmaal.

In 1815 was de laatste maal, dat de koning der Franschen Engeland bezocht had. Gedurende de honderd dagen nam Lodewyk de XVIII. de wyk naar Gent en de Hertog van Orleans naar Engeland, waar hy gebleven was tot na den slag van Waterloo.

Op den 8 en 9 October had er een verschrikkelyke storm gewoed in Ierland, welke groote schade veroorzaakt heeft en waarby vele menschen het leven verloren hebben.

Toekomende jaar zal er in Weenen eene tentoonstelling plaats hebben voor de voortbrengselen van oostenryksche nyverheid. De oostenryksche regering heeft voor die gelegenheid eene orde van verdienste ingesteld, om te worden verleend aan die manufacturiers, welke zich onderscheiden.

Het vaartuig, hetwelk eenigen tyd geleden van Brest naar de Sandwich eilanden vertrokken was met den roomsch katholyken bisschop, de nonnen en andere geestelyken aan boord, was nog op de jongste dagteekening der berigten ter bestemde plaatse niet aangekomen. Op de Zuid Zee eilanden waren geruchten in omloop, dat hetzelve ter hoogte van Kaap Horn gezonken was.

Een brief uit Stokholm van den 25 September vermeldde, dat by de Staten een besluit genomen was, waarby bepaald werd, dat voor het vervolg de Ryksdag alle drie jaren, in stede van alle vyf jaren, zal vergaderen.

De augsburgsche Courant vermeldde, dat er waarschynelykheid bestond van eene echtelyke verbindtenis tusschen den Prins George van Cambridge en de Groot Hertogin Olga van Rusland. De jonge prins is de vermoedelyke erfgenaam der kroon van Hanover.

Eenige der Clubs in Londen hebben op aanrading van de Reverend Sydney Smith het besluit genomen om de burgers der Vereenigde Staten van Amerika, welke weigeren hunne schulden te betalen, noch als leden noch als bezoekers in hun midden toetelaten.

De Ex-Regent van Spanje, Espartero, heeft een adres aan zyne landgenooten in druk uitgegeven, gedagteekend Londen 10 October, waarin hy zyn gehouden gedrag, gedurende zyn regentschap, verdedigt en den wensch uit om toegelaten te worden als een privaat burger in zyn geboorteland te gaan wonen. Hy voegt er by, "dat wanneer de door de Spanjaarden verkregene instellingen in gevaar mogten geraken van te niet gedaan te worden, de natie, aan wier geroep ik altyd gehoor gegeven heb, my steeds bereid zal vinden om myn leven tot hare ondersteuning opteofferen."

Brieven, gedagteekend den 24 September uit Stokholm, vermelden, dat bykans al de provintien van Zweden ontzettend door overstroomingen geleden hebben.— Omtrent 500 menschen hebben er het leven by verloren, en de daardoor veroorzaakte schade wordt op 800,000 ryksdaalders berekend.

De berigten uit Algerie duiden aan, dat de Kabylen, een active, ondernemende, dweepzuchtige volksstam, Abd-el-kader in zyn ongeluk niet verlaten hebben. Zy zyn als nog de boezem vrienden van den Emir en aarts vyanden der Franschen. Op den 20 September, in den nacht, overrompelde eene party van dezen stam de fransche blokhuizen in de nabyheid van Bougie.

Het is te verwonderen, dat de Milleristen in Noord Amerika nog niet inzien, dat de ondergang der wereld niet kan voorspeld of vooruit berekend worden. Toen de voorspelling van hunnen profeet Miller, dat deze wereld in Maart van het vorige jaar zou ten ondergaan, niet verwezentlykt is geworden, heeft hy zyne berekening nagezien en bevonden, dat hy zich misrekend had in de profetiën van Daniel. Hy heeft deze rekenkundige fout verbeterd door den ondergang op den 24 October ll. te stellen. Voor dien jongsten dag hebben de Milleristen dan alle toebereidselen gemaakt; zy hebben hunne wereldsche zaken afgehandeld en hunne schulden afbetaald; de ryken onder hen hebben dit voor de armen gedaan, ten einde onstraffelyk te zyn by de verschyning van den Heere ten oordeel. Daar de komst des Heeren te middernacht moest plaats hebben, zoo hebben zy dien nacht in hunne tempels in oefeningen van devotie doorgebragt. Te Philadelphia hebben vele honderden van hen zich begeven op een naby die stad gelegen heuvel, van waar zy te gemakkelyker, na den afloop van het oordeel, in de lucht kunnen opgenomen worden. Doch deze nacht is voorby gegaan, even zoo als die van het vorige jaar, zonder dat de Heere in de wolken verschenen is, of dat de wereld ten onder is gegaan. Het is te hopen, dat zy eenmaal uit de ondervinding zullen leeren, dat deze dag door geene berekening te voorspellen is.

De Paryzenaars hebben ten gevolge van den marokkaanschen oorlog weer een nieuw tydverdryf gehad, namelyk het bezigtigen van de ten toon gestelde veldtent des zoons van den keizer van Marokko, van zyne parapluie en de veroverde vaandels.

Deze tent heeft de grootte van die uit de paardenspellen; maar in dezelve was ook het keizerlyke bed te zien. Daar de oorlog met Marokko aan Frankryk vyftien millioenen franken heeft gekost en geene andere stoffelyke voordeelen heeft opgeleverd dan het bekomen van die tent en parapluie, zoo maken de Paryzenaars de aanmerking, dat deze voorwerpen vyftien millioen franken hebben gekost.

Onder de schipbreukelingen van het expeditionaire vaartuig op de kust van Tobasco bevond zich een fransche marskramer. Deze verdedigde zich, dat hy niets geweten had van eene vyandelyke onderneming, en dat hy zich met zyne pakotille had ingescheept om dezelve te gaan verkoopen. Hy werd echter door de mexicaansche regtbank veroordeeld om twee honderd slagen te ontvangen. Deze straf onderging hy onder het geroffel van de trom. Naar luid van het vonnis werd hem ook de keus overgelaten om de voeten van de genen, die hem geslagen hadden, te kussen, of vyftig slagen meer te ontvangen. Hy verkoos het laatste, maar sedert het ondergaan van deze wreede mishandeling, is hy volkomen krankzinnig.

Het is te hopen, dat Frankryk zich deze zaak met ernst zal aantrekken, en dat Mexico zal gedwongen worden zulke barbaarsche en onteerende straffen afteschaffen, even zoo als de mogendheden onlangs en vroeger Turkyen gedwongen hebben de pynbank en het ter dood brengen van mahomedaansche renegaten afteschaffen, en den Pacha van Egypte om geene kinderen meer te castreren ten dienste van zynen harem. Thans worden door de noordsche mogendheden pogingen by den keizer van Marokko aangewend om de schatting, welke zy jaarlyks tot veiligheid der zeevaart moeten opbrengen afgeschaft te krygen, zynde een overblyfsel uit de tyden van zeeroovery en christenslaverny.

In Ierland gaat men voort den Bevryder eerbewyzen toe te brengen met het geven van dinees, zegenpralende intogten in de steden, enz. Het is waar, dat dit alles niets bybrengt tot de verbetering van den toestand des lands; maar deze eerbewyzen dienen om het gevoel der vryheid onder de Ieren levendig en het engelsch gouvernement in gestadige onrust te houden, tot dat het Hooger Huis genoopt wordt inwilligingen te doen of wel tot dat Engeland zich met eene andere natie verbreekt, in welk geval de volksleiders de administratieve scheiding van Engeland of wel de gansche onafkankelykheid van de natie zouden kunnen bewerken.

Als eene byzonderheid, omtrent de stad Tanger, verdient vermeld te worden, dat de Engelschen die haven eenmaal bezeten hebben. Gedurende twintig jaren was zy in handen van Karel II., welke vorst aanzienlyke sommen besteedde, om aldaar eene moelje aan te leggen. Verscheiden kompagniën van aannemers, verhaalt Lediard, hadden in de pogingen tot dien aanleg zeker schipbreuk geleden, doch daar om niet te minder hunne beurs gemaakt.— Eindelyk echter was dit werk tot zulk eene mate van volkomenheid gebragt, dat hetzelve den sleutel van de Middellandsche Zee aan Engeland scheen te geven, toen de Koning, om zich van de verdere kosten te ontslaan, Lord Dartmouth met eene vloot afzond, om den geheelen arbeid te vernielen, en de manschap, die zich in Tanger bevond, naar Engeland terug te voeren. Portugal hiervan de lucht gekregen hebbende, nam de zaak zeer ter harte en sloeg voor eene hoogstaanzienlyke som als schadevergoeding aan Engeland uit te betalen, indien de plaats aan hetzelve werd afgestaan. Doch Karel II. meende op de bedoelde betaling weinig te kunnen rekenen, en tevens, dat de Koning van Portugal nimmer in staat zou zyn deze stad tegen de Mooren te verdedigen, zoodat zy toch onvermydbaar in hunne handen zou vallen, en hun te veel voordeels tot beheersching van de Straat zou geven, waarom hy bepaaldelyk Portugal's voorstellen afsloeg.

Lord Dartmouth voerde zyne bevelen uit. En aldus geraakte Engeland uit het bezit van die sterke plaats, om de verdere onkosten te myden, tot wier bewilliging het parlement zou moeten worden byeengeroepen; hetgeen het hof niet wilde.

De Moelje was zoo uitmuntend aangelegd en de cement, welke de steenen verbond, zoo hard geworden, dat men rotsen scheen voor te hebben. Het kostte dan ook niet weinig moeite, dat werk te vernielen; men moest het ten laatste doen springen.

Het gewigt, dat de Engelschen later weder in het bezit van een vasten post aan den ingang der middellandsche zee stelden, bleek uit het inhouden van Gibraltar. Men weet overigens dat Nelson ook Tanger noodig achtte, om zich den sleutel van de genoemde zee te verzekeren.

LONDEN, 17 *Aug.* Onder de veelvuldige toebereidselen, die er tot de ontvangst van Koning Lodewyk Filips, in het Britsche ryk worden gemaakt, is er een, op hetwelk zyne Fransche Majesteit voorzeker verre is van zich te verwachten. Den 13den dezer is voor het politieke-geregt alhier verschenen zeker Heer Bichen Hilton, voormalig kolonel by de vrywilligers van het charter, die, na te Parys menige onaangenaamheid met de regtbanken gehad te hebben, de wyk herwaarts genomen heeft. Hy is onmiddelyk begonnen met het voorlezen van eene soort van pleidooi, hierop neder komend:

"Ik ben het, die in 1830 de beide regementen vrywilligers van het charter, te mynen koste, heb opgerigt en onderhouden; ik heb meer dan iemand anders toegebragt tot den val van Karel X en tot de troonsbestyging van Lodewyk Filips. Desniettemin ontkent die vorst de schuld van eer van £ 6000 (150,000 franken), die ik te zynen laste heb, en weigert hy my eene enkele centime terug te betalen. De Koning der Franschen moet eerstdaags te Londen komen. Ik verzoek aan den lord Maire en van den achtbaren Alderman, die hem vertegenwoordigt, de benoodigde magtiging, om Zyne Majesteit Lodewyk Filips te doen arresteren, als zynde my eene hoofdsom van 150,000 franken schuldig."

De Alderman merkt hierop aan, dat de koning der Franschen eerst over eene maand wordt verwacht, zoo dat de Heer Hilton al den tyd heeft, om zich behoorlyk in regel te stellen, en dat het niet tot het municipaal gezag van Londen, maar tot de regtbanken is, dat hy zich wenden moet.

De Heer Hilton verklaart, dat zulks dan ook zyn stellig voornemen is.—*Sur. Ct.*

(Vervolg van de eerste bladzyde).
een Adjudant aan boord *de Kemphaan* afgezonden om naauwkeurige berigten in te winnen, en toen de Kommandant eene sloep aan boord van de Fransche brik stuurde, werd het gerucht maar al te waar bevonden.

De Gouverneur, het gewigt van de zaak beseffende, vaardigde dadelyk eene Publicatie uit, waarby embargo gelegd werd op alle schepen en vaartuigen, tegelyker tyd dat de rivier met gewapende sloepen werd afgezet om alle communicatie naar beneden af te snyden; terwyl onderscheidene militaire patrouilles werden uitgezonden in de rigting waar men vermoeden kon dat de slaven waren ontvoerd. Aan het hoofd van eene dezer patrouilles stelde de Hoogbejaarde Gouverneur zich in persoon, en had het geluk in den nacht van den elfden January den Supercarga met de ontvoerde slaven in de gronden van de Plantage *Pomona* te arresteren.

De zaak werd toen andermaal voor het Hof van Policie en Crimineele Justitie gebragt en door eene condemnatie achtervolgd, terwyl de slaven als vrye arbeiders aan het Gouvernement werden uitgeleverd.

Blykt hieruit, dat de Gouverneur DE VEER, verre van eene oogluiking te gedoogen, met de meeste energie dien verfoeijelyken handel trachtte te beletten, men oordeele dan of de eervolle betuiging van den minister CANNING ten zynen aanzien zoo onverdiend was; in aanmerking tevens nemende dat deze daadzaken zyn voorgevallen in de maand January, en dat het Rapport van den Britschen Regter, waarvan in de missive van den Heer CANNING melding wordt gemaakt, is van den 16 Febrary van dat Jaar.

Er blyft nog een punt ter opheldering over, namelyk de aanhaling (by noot op pag. 73) uit het werk van M. D. TEENSTRA, van de twee requesten door JAN GERARD RINGELING ten jare 1827 aan den Koning ingediend en welke vervolgens in druk zyn verschenen.

De beschuldigingen door RINGELING by die twee requesten tegen den Gouverneur DE VEER ingebragt, uit wraakzucht dat hy wegens verregaand pligtverzuim en wangedrag uit zyne betrekkingen was ontzet, hebben het onderwerp uitgemaakt van een opzettelyk onderzoek, door Zyne Majesteit opgedragen aan hoogstdeszelfs Commissaris Generaal, den onlangs met roem en eer ten grave gedaalden Generaal, Graaf J. VAN DEN BOSCH. Dat onderzoek heeft plaats gehad door eene Commissie uit het Hof van Justitie ter dezer plaatse, nadat de Generaal DE VEER uit de betrekking van Gouverneur was afgetreden, en na afloop van dat onderzoek en het deswege aan Zyne Majesteit ingediend rapport, is de zaak getermineerd met den navolgenden brief van Zyne Excellentie den Minister van Marine en Koloniën.

La. J.
No. 321 K.

's Gravenhage, 24 December 1828.

De Luitenant Generaal VAN DEN BOSCH, Zyner Majesteits Commissaris Generaal voor de West-Indiën, heeft met zyne consideratiën het verslag ingediend, hetwelk aan Zyne Excellentie in der tyd is aangeboden door de Commissie belast met het onderzoek der bezwaren, door den gewezen Gouvernements Secretaris J. G. RINGELING, tegen U HoogEdel Gestrenge ingebragt.

Uit dit onderzoek is ten volle gebleken, dat niet alleenlyk die beschuldigingen niet bewezen, maar geheel valsch zyn bevonden, en dat zelfs die aantygingen naar het oordeel dier Commissie op sommige punten zyn te beschouwen, als een openlyke laster, met voorbedachtelyke verzwyging van belangryke omstandigheden, tot waar verstand der zaak noodig.

Ik heb alle deze stukken onder de oogen des Konings gebragt, tegelyk met de voor U HoogEdel Gestrenge vereerende aanschryving van den Luitenant Generaal VAN DEN BOSCH, tydens zyn aanwezen te *Suriname*, en wel op den 26sten July 1828, aan U HoogEdel Gestrenge gezonden.

Ik heb daarna van Zyne Majesteit den last ontvangen om U HoogEdel Gestrenge eene stellige en openlyke verklaring te doen toekomen, dat Hoogstdezelve U van alle de aantygingen, welke voornoemde RINGELING zich tegen U veroorloofd heeft, volkomen geregtvaardigd houdt.

Het is my een aangename pligt, my van dien last te mogen kwyten, en aan een oud dienaar van den Staat deze Koninklyke uitspraak te mogen mededeelen.

De Minister voor de Marine en Koloniën,
(Get) ELOUT.

Aan den Heer Generaal Majoor DE VEER, *oud Gouverneur van Suriname.*

Het origeneel van dezen brief is in het bezit van den inzender, gelyk mede dien van den Generaal VAN DEN BOSCH, waarop de Minister ELOUT doelt, luidende als volgt:

No. 255.

Paramaribo, den 26sten July 1828.

Ik heb de eer gehad te ontvangen Uwe missive van den 24sten der vorige maand, waarby Uwe Excellentie heeft aangetoond de diensten door U Hoog Edel Gestrenge gedurende een tydvak van ruim 32 jaar, in onderscheidene moeijelyke en aanzienlyke betrekkingen, aan den staat bewezen en verder het verlangen te kennen geeft, om eene belooning te verwerven, aan die langdurige diensten geëvenredigd.

Het strekt my tot een wezenlyk genoegen Uwer Excellentie de verzekering te kunnen geven, dat ik van het gewigt dier diensten ten volle overtuigd ben. Gaarne erken ik mede, dat de financiëele staat dezer Kolonie onder Uw bestuur aanmerkelyk verbeterd is, en, op een gering niet noemenswaardig verschil na, komen Uwe opgaven, met de Boeken geheel overeen. Ik vlei my dat Uwe Excellentie, na deze rondborstige verklaring myner gevoelens, zal beseffen, hoe streelend het voor my zoude wezen, aan de begeerte van U Hoog Edel Gestrenge te voldoen: doch de beslissing van Zyne Majesteit, geloof ik in deze niet vooruit te mogen loopen.

Niemand dan onze Koning weet beter bewezen diensten te erkennen en te beloonen, en ik zou gewis aan de belooning, waarop U Hoog Edel Gestrenge aanspraak heeft, hare hoogste waarde benemen, indien ze niet onmiddelyk door Zyne Majesteit zelve werd toegekend. Intusschen zal het my eene genoegelyke taak wezen, den Koning met myne bevinding bekend te maken, en Hoogstdenzelven myne gunstige gevoelens ten aanzien van Uwe Excellentie mede te deelen; terwyl ik van myne zyden de belangen der uwen, die my worden aanbevolen, altyd volgaarne, daar waar pligt en gelegenheid het toelaten, bevorderlyk zal wezen.

Ik verzoek Uwe Excellentie, met de opregte dankbetuiging voor de aan my bewezen diensten, de verzekering te willen aannemen, der byzondere hoogachting, waarmede ik de eer heb te zyn,

Uwer Excellentie's Dienstw. Dienaar,
(get.) VAN DEN BOSCH.

Aan Zyne Excellentie
den Generaal Majoor
A. DE VEER *Oud Gouverneur van Suriname.*

De belooning door Zyne Majesteit op dit gunstig rapport en op de voordragt van Zyne Excellentie den Minister ELOUT toegekend, is geweest een verhoogd pensioen, en de vergunning, by eigenhandig schryven van Prins FREDERIK medegedeeld, om de distinctive van den rang van Generaal Majoor te mogen dragen; zynde de originele bewyzen hiervan almede onder den inzender berustende.

Niet minder moge tot lof en eer van den Generaal DE VEER strekken, dat hy ten jare 1804 gezamenlyk met den Heer BERGH, het bestuur van het eiland *Curaçao* waarnemende, speciaal belast was met het militairwezen, toen een formidabele aanval der Engelschen op dat Eiland werd afgeslagen; en dat hy vervolgens als Gouverneur van de Nederlandsche Bezittingen op de kust van *Guinea*, van 1810 tot 16 de Nederlandsche vlag aldaar heeft gehandhaafd, niettegenstaande de byeentrekking van ons Ryk aan de Fransche heerschappy; niettegenstaande de jaloersche blikken der Engelschen op *Cape Coast Castle*, in het gezigt van zyn grondgebied; niettegenstaande een opstand onder het militair garnizoen; niettegenstaande hy van alle communicatie met en toevoer uit *Europa* finaal was afgesneden, en de Wissels, welke hy op het Moederland afgaf onder zyne persoonlyke guarantie, tot bestryding der kosten van de administratie, met protest retourneerden, zoodat hy zyne particuliere fondsen heeft moeten aanwenden, om zich in zyn bestuur staande te houden.

Deze fondsen later, tegelyk met de uitreiking der decoratie van den Nederlandschen Leeuw, als een bewys van 's Konings hooge goedkeuring, gerestitueerd zynde aan zynen gemagtigde, terwyl hy als Gouverneur van *St. Eustatius, St. Martin* en *Saba* geplaatst was, gingen, door het failleren van dien gemagtigde weinige dagen na de uitkeering, voor het grootste gedeelte voor hem verloren.

Aan dit verlies, gepaard by dat door hem geleden by den aanval der Engelschen op *Curaçao*, en by gelegenheid der verovering van het fregat *Gelderland*, waarop hy zich als passagier bevond, gaande als Gouverneur naar de kust van *Guinea*, is het dan ook toe te schryven, dat de Generaal DE VEER, wel bemiddeld in dienst van het Nederlandsch Gouvernement getreden, by zyn overlyden in 1838, niet zoo veel naliet om het moederlyke erfdeel aan zyne kinderen uit het eerste huwelyk af te betalen; zynde echter geene andere schulden onvoldaan gebleven.

De inzender dezer berigten zoude, uithoofde van zyne betrekking tot den overledene, zich onthouden hebben van diens daden in druk te gewagen, ware het niet dat de eer van zyn naam op zulk eene verregaande wyze was aangerand geworden. Hy heeft hier echter de kieschheid ten offer moeten brengen aan eene onvermydelyke noodzakelykheid, en verzoekt de Redactie en het geëerde publiek hem vry te willen houden van de zucht tot ydele praal of overdryving, daar hy niets anders heeft ter neder gesteld dan bloote daadzaken, welke hy bereid is ten allen tyde met bewyzen te staven.

En verzoekt hy ten slotte de Redactie, aan dit berigt eene plaats in derzelver tydschrift te willen inruimen.

Paramaribo, den 9 April 1844.
(Get.) G. S. DE VEER.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.